

Betragtninger over det liberale Venstre i København. Det ærede Medlems historiske Kundskaber gaar aabenbart ikke ret langt tilbage, thi saa vilde han have vidst, at vi allerede i Firserne havde et stort liberalt Venstre her i København, der blandt andet satte Mænd som Hage, Trier og Gustav Philipsen ind i dette høje Ting.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at man vedtager Lovforslaget saaledes, som det er kommet fra Landstinget.

Ordføreren (Kr. Kristensen): Der er ikke større Grund til at forlænge Diskussionen, da der ikke findes noget særlig nyt at fremføre, men jeg skal dog gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som er fremsat af de andre Ordførere. Til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg skal jeg sige, at der var jo ved at komme Klang i Stemmen, den gamle kendte Klang, da han begyndte at tale om, at man tog fra de gamle og de syge og de arbejdsløse. Dette er jo et tydeligt Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem ikke har forstaaet et Muk af det hele. Det er jo nemlig slet ikke det, der er sket. De, der virkelig er syge og svage og trængende, faar jo endog i mange Tilfælde en forøget Hjælp i Forhold til de Takster, som før fandtes i de forskellige sociale Love.

Til det ærede Medlem Hr. P. Munch skal jeg sige, at jeg med min bedste Villie ikke kan indrømme, at Loven vilde blive bedre, hvis de Ændringsforslag, han har stillet, kunde blive vedtaget. Hvis Loven derimod faar den Skikkelse, hvori den nu er formet af Landstinget, kan den blive udmærket, i hvert Fald saa god, som en saadan Lov kan blive. Naturligvis maa man være klar over, at der altid vil være visse Vanskeligheder ved at bedømme en Mands Arbejdsevne. Det vil maaske ikke kunde gøres saa fuldkomment, at der ikke skulde kunne rettes berettiget Kritik derimod, men hvis de Bestemmelser, som er vedtaget i Landstinget, og som jeg maa anbefale ærede Medlemmer ogsaa at vedtage her, bliver gennemført, saa vil vi faa skabt et Grundlag for Administrationen, som vi kan være tilfredse med.

Der er blevet sagt, at man ikke maa skyde det juridiske Synspunkt til Side. Nej, det skal man ikke; naar man mener, at en Bestemmelse er juridisk absolut rigtig, bør man ogsaa haandhæve den, men naar som i dette Tilfælde der fra begge Sider føres juridiske Beviser for, hvad der er rigtigt, saa har man Lov, ja, Pligt til at tage rent praktisk paa Sagen og sige:

Hvad var Formaålet med Taksterne, den Gang de blev fastsat? Den Gang ansaa man Taksterne for passende, og jeg kan derfor med min bedste Villie ikke se andet end, at saa maa der kunne finde en Nedsikring Sted nu, uden at der sker nogen Uret. Jeg vil gøre det ærede Medlem Hr. P. Munch opmærksom paa, at hans Partis politiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rode, udtrykkelig har nævnt Invalideloven som en af de Love, der kunde være Tale om at nedskære, og har endog beregnet Invalidrenten til 560 Kr., men nu er Pristallet sunket en lille Smule siden den Tid, saa de 540 Kr., Lovforslaget foreslaar, maa kunne siges at svare dertil.

Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre herved, men kun gøre en enkelt Bemærkning til Udtalelsen om, at Ordene: i tilsvarende Aldersklasse, som nu er indsat i Lovforslaget, vilde betyde en Katastrofe for en Mængde Mennesker. Det var vist det ærede Medlem Hr. P. Munch, der fremsatte den. Ja, man ynder undertiden at bruge ret stærke Ord, men jeg tror nu ikke, der sker nogen større Katastrofe i den Anledning, for det er jo ikke saaledes, at en Invalid altid kommer ud for en Katastrofe, fordi han faar lidt mindre. Men for øvrigt er det jo slet ikke det, det drejer sig om, Spørgsmaalet er, hvad der er det rigtigste, naar der er Tale om at bedømme et Menneskes Invaliditet. Skal man bedømme en gammel Mands Arbejdsevne efter, hvad en midaldrende Mand kan præstere, eller efter, hvad en Mand i hans egen Alder kan præstere? — for mig er absolut det sidste det rigtige. Der er endvidere blevet talt om, at Bestemmelsen, der angaar aandssvages Optagelse i Invalidforsikringen, betyder en stor Forringelse for disses Vedkommende. Den gaar jo ud paa, at Folk, som optages i Invalidforsikringen som aandssvage, ikke kan faa Invalidrente paa Grund af den Skade eller Nedsættelse i deres Arbejdsevne, som skyldes Aandssvaghed. Dette er rigtigt, for denne Lov er ikke tænkt som en Forsørgelse for de aandssvage, det har vi helt andre Love til, men tænkt som Beskyttelse for arbejdsdygtige Personer, der af en eller anden Grund mister deres Arbejdsevne.

Jeg skal endnu en Gang anbefale ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget, som det er kommet fra Landstinget. Jeg tror, det er paa Tide, at vi faar Ende paa disse Diskussioner, og jeg tror, man ude i Befolkningen længes efter at faa denne Lov endeligt gennemført, fordi der